

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.5.30.
COM(2012) 299 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI
TANÁCSNAK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK, AZ
EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK, A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK ÉS AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANKNAK**

**INTÉZKEDÉSEK A STABILITÁS, A NÖVEKEDÉS ÉS A
MUNKAHELYTEREMTÉS ÉRDEKÉBEN**

1. BEVEZETÉS

A válság, mely Európa számos részét érintette, megrengette az európai politikai és gazdasági rendszer azon képességébe vetett bizalmat, hogy megvalósítsa az Európai Unióról szóló szerződésbe foglalt „kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen alapuló fenntartható fejlődés” célkitűzését. Sok polgárt dühít és elképeszt az a sebesség, ahogy egy 10 éves növekedési időszak helyébe egy hatalmas pénzügyi válság, a munkahelyek számának drasztikus csökkenése és az elkövetkező évekre várható magas adósságszint lépett. Azok az adósságok, hiányok és egyensúlyzavarok, melyekkel az Uniónak most szembe kell néznie, nem egyik napról a másikra alakultak ki, hanem számos év alatt, és társadalmi következményeik messzire hatnak. A mostani időszak próba elé állítja a nemzeti kormányokat és az EU-t. A jelenlegi nehézségeink egy része a pénzügyi válság során importálódott az EU-ba. Másik részük helyben született. Most az számít, hogy milyen minőségű és mennyire hatékony választ tudunk adni.

A gazdasági és pénzügyi válság rámutatott az EU különböző részei, illetve az EU és a világ többi részének összefonódottságára. Fényt derített a globális, az uniós és a nemzeti politikaalkotás fontos hézagjaira, hiányosságaira és egyensúlyhiányára is. A válság kezdete óta az EU és a tagállamok az uniós gazdasági modell javításán dolgoztak. Amint az a Bizottság 2011 októberi stabilitási és növekedési menetrendjében¹ szerepel, ez az alábbiakat jelentette:

- A stabilitási és növekedést fokozó politikák előtérbe helyezése annak érdekében, hogy az EU visszatérhessen a fenntartható növekedéshez és a foglalkoztatás magas szintjéhez.
- Szilárdabb és integráltabb gazdasági kormányzás kiépítése annak érdekében, hogy az egyensúlyhiányt hamarabb lehessen észlelni és korrigálni, továbbá a nemzeti politikák erősebb uniós szintű felügyelet alá helyezése, tekintettel a tényleges helyzetre, miszerint valamennyi tagállam jövőbeli ereje és jóléte az összes többiéhez kapcsolódik.
- A bankrendszer megerősítése annak ösztönzése által, hogy a bankok teljes mértékben feltárják eladósodottságukat, kezeljék a rossz adósságokat, és oly módon alakítsák át üzleti modelljeiket, hogy a jövőben úgy tudjanak kölcsönöket nyújtani a vállalkozásoknak és a háztartásoknak, hogy ne az adófizetőknek kelljen megmenteniük őket.
- Határozott válaszadás Görögország problémáira két hatalmas pénzügyi támogató csomaggal, és egy növekedésorientált gazdaságélénkítő program intenzív támogatásával.
- Az eladósodott tagállamok új módszerrel történő támogatásával az euróövezet pénzügyi véd eszközeinek megerősítése, mellyel párhuzamosan a tagállamok helyrehozzák államháztartásaikat, kiegyensúlyozva a bevételeket és a kiadásokat úgy, hogy a jövőben képesek legyenek fizetni a szociális szolgáltatásokért, az egészségügyért, a nyugdíjakért, az oktatásért és közösségi infrastruktúráért.

¹ COM (2011) 669.

Az útiterv követése révén szolid, de egyenlőtlen haladást értünk el. A gazdasági aktivitás csökkenését követően egyértelműen látszik, hogy gazdaságunk egyensúlya javul, ezt mutatja a folyó fizetési mérlegek 2007–2008 óta kialakult óriási hiányainak csökkenése, a „többlettel rendelkező” országokban a fizetések felfelé, míg a „hiánnyal küzdő” országokban lefelé történő korrekciója, valamint több országban az ingatlanárak a tényleges gazdasági adottságoknak megfelelő szintre módosulása. A stabilizáció és a reform fájdalmas folyamataiból az új uniós gazdaságirányítási rendszer támogatásával egy új és erősebb uniós gazdaság fog születni.

Tartós, fenntartható növekedés és magasabb életszínvonal csak rendezett közpénzügyeken, mélyreható szerkezeti reformokon és célzott befektetéseken alapulhat. Ám az ezekből fakadó kihívásokkal csak úgy lehet szembenézni, ha megfelelő mértékű növekedés támasztja alá a folyamatot. A stabilitás és a növekedés között nincs ellentmondás, ugyanannak az érmének a két oldaláról van szó. A tagállamoknak a gazdaságba vetett bizalom jelenlegi hiányával merész reformokat kell szembeállítaniuk, melyek megfordítják versenyképességünk hanyatlásának folyamatát. Most kell cselekednünk, hogy csökkentjük az EU-n és az euróövezeten belüli versenyképességi hiányosságokat. Noha az EU egésze megőrizte részesedését a világkereskedelemben, foglalkoznunk kell nemzetközi versenyképességünk hanyatlásával és a piaci részesedés csökkenésével, amelyeket egyértelműen mutat több tagállam teljesítménye.

Rövid távon az embereknek reményre és jobb jövőképre van szükségük. Enélkül a kilátás nélkül a szükséges reformok során növekvő politikai és társadalmi nehézségekkel kell majd szembenéznünk, melyek késleltetni fogják a talpraállást. Konszenzust és bizalmat kell kialakítanunk a változás szükségességével és a szükséges változtatásokkal kapcsolatban. A szociális partnereknek fontos szerepe lesz ebben a párbeszédben.

Az EU-nak ezért kell megerősítenie átfogó stratégiája növekedési részét. Kombinálni kell az uniós szintű felépéssel mindazt, amit a tagállamok nemzeti szinten végre tudnak hajtani, és ezeket az erőfeszítéseket rögzíteni kell az Európa 2020 stratégiában és az új irányítási rendszereinkben. A növekedési kezdeményezés bizonyos kulcselemei már a helyükön vannak, azonban teljes mértékben végre kell hajtani őket. Mások esetében vízióra, bátorságra és vezetésre lesz szükség ahhoz, hogy ki lehessen aknázni a bennük rejlő potenciált, az EU előtt tornyosuló jelenlegi kihívások miatt azonban merész és hatásos lépésekre van szükség.

A Bizottság ebben a közleményben több olyan elemet javasol, melyek részét képezhetik egy növekedési kezdeményezésnek, mely két kölcsönösen egymást erősítő pillérre épül:

- Egy uniós szintű pillér, mely az uniós szintű együttműködésből fakadó erőből és szinergiákból merít.
- Egy tagállami szintű pillér, amely kiaknázza az európai szemeszter részeként meghatározott szerkezeti reformokban rejlő növekedési potenciált.

Az Európai Tanács május 23-i informális ülését követően és a júniusi európai tanácsi ülés előkészítéseként a Bizottság folytatja a munkát minden olyan elképzelhető elemmel kapcsolatban, melyek segíthetik a nagyobb növekedés és versenyképesség elérését.

2. AZ EU SZEREPE AZ ÚJ NÖVEKEDÉSI KEZDEMÉNYEZÉSSSEL KAPCSOLATBAN

Uniós szinten egyetértés született az Európa 2020 stratégiával² kapcsolatban, melynek célja egy intelligens, fenntartható és inkluzív Európa. Ez a platform egy új növekedési kezdeményezéshez. Az Európa 2020 foglalkoztatással, energiával, oktatással és képzéssel, kutatással és a szegénység visszaszorításával kapcsolatos céljaiban valamennyi tagállam egyetértett. E célok mutatják, hogy milyen irányban kell reformokat végrehajtani Európában. Végrehajtásuk növelni fogja a versenyképességet és segíteni fogja a konvergenciát, valamint gyorsabb növekedési pályára állítja az EU-t. Amennyiben aktívabb lenne a GDP 3 %-ának a K&F-re történő fordítására irányuló célkitűzés melletti elkötelezettség, akkor azzal 2020-ig 3,7 millió munkahelyet teremthetnének és 800 milliárd euróval növekedhetne az uniós GDP. Az éghajlat-változási és energiaügyi célok elérése 2020-ig 5 millió munkahelyet teremtené, növelné Európa energiabiztonságát és segítene elérni az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseinket. Legalább 20 millió ember szegénységből való felemelése nemcsak az ő életüket tenné jobbá, hanem a társadalom egésze számára is gazdasági előnyökkel járna. Ezek a számok azt mutatják, hogy van lehetőség új munkahelyeket és üzleti lehetőségeket teremteni az Unióban, jelentősen csökkenteni a munkanélküliséget és jobb, zöldebb jövőt nyújtani polgárainknak.

2.1. A Gazdasági és Monetáris Unió növekedési potenciáljának kiaknázása

Az elmúlt években sok előrelépés történt annak érdekében, hogy a Gazdasági és Monetáris Unió támogatásához szükséges erős gazdasági felügyeleti mechanizmusok a helyükre kerüljenek. Az, hogy az EU és tagállamai hogyan fogják működtetni ezt az új rendszert, meg fogja határozni a politika eredményességét és a piaci bizalmat. Hosszú távon szükség van az integráció elmélyítéséhez a Gazdasági és Monetáris Uniónk teljessé tétele érdekében. Egy erős EU-nak stabil fizetőeszközre van szüksége. Ez minden tagállam számára előnyös lesz, függetlenül attól, hogy tagjai-e az euróövezetnek. Az euró hitelessége a nemzetközi piacokon befolyásolja, hogy Európa képes-e ésszerű kamatokkal kölcsönöket felvenni és egy erős gazdaságra alapozva visszafizetni őket.

- A megerősített **Stabilitási és Növekedési Paktum** biztosítja az EU-nak azokat a szabályokon alapuló, erős politikai eszközöket, melyekre szüksége van a rendezett államháztartás biztosításához. A legtöbb tagállam számára most a túlzott hiány korrigálása a cél. A nemrég javasolt „két csomag”-tól eltekintve nincs szükség a közelmúltban egyeztetett szabályok megváltoztatására. A meglévő szabályok az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása mellett lehetővé teszik a tagállamoknak a fiskális lehetőségek és a makrogazdasági feltételek alapján történő megítélését és a köztük való különbségtételt. **A szabályok végrehajtásának központi eleme a tagállamok költségvetési intézkedéseinek különösen strukturális szempontú értékelése.** A Bizottság nyomon fogja követni a szigorú költségvetési megszorításoknak a növekedésre, a közkiadások emelkedésére és az állami beruházásokra gyakorolt hatását. Szükség esetén iránymutatást fog nyújtani az uniós és a nemzeti fiskális kereteken belüli lehetséges intézkedésekről. Az

² COM (2010) 2020

elkövetkező hónapokban jelentést fog kiadni a közkiadások minőségéről, melyben ki fog térni ezekre a kérdésekre.

- Fontos előrelépés történt **pénzügyi védezközeink** megerősítése terén. Az európai stabilitási mechanizmus a tervek szerint 2012. július 1-én – egy évvel az eredetileg tervezett időpont előtt – lép hatályba; ez lesz az euróövezetben a pénzügyiválságkezelő állandó mechanizmus. Az európai stabilitási mechanizmus, az európai pénzügyi stabilitási mechanizmus és egyéb válságfinanszírozási eszközök együttesen összesen 800 milliárd EUR összesített hitelnyújtási kapacitást jelentenek. Azokkal az IMF-forrásokkal együtt, melyekről nemrég született egyetértés, az európai pénzügyi védezközeink jelentősen hozzájárulnak a globális pénzügyi védőháléhoz. Ám az is életbevágóan fontos, hogy hogyan használjuk pénzügyi védezközeinket. Azok esetében, akik ratifikálják a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződést, az európai stabilitási mechanizmus széles eszközpalalettát biztosít, amely lehetővé fogja tenni az EU számára, hogy hatékonyan reagáljon a válsághelyzetekre. E tekintetben a rugalmasság és a reagálás gyorsasága lesz meghatározóan fontos.
- **Erősebb uniós bankszektor:** sikerült elhárítani a pénzügyi összeomlást és a pénzügyi szektor felügyeletét is teljesen átalakították. A több országban tevékenykedő bankokat most már egy felügyeleti kollégium ellenőrzi, és három új uniós felügyeleti hatóság is létrejött. Létrejött továbbá az Európai Rendszerkockázati Testület, melynek feladata az uniós szintű makroprudenciális felügyelet. A jelenleg az Európai Bankhatóság által koordinált stratégia részeként továbbra is szükség van egyes bankok feltökésítésének befejezésére. Noha egyes bankok már megkezdték a válság alatt felvett, közpénzből származó hitelek visszafizetését, az adófizetők költségei hatalmasak voltak. Annak biztosítása érdekében, hogy a jövőben a magánszektor egy esetleges mentőakcióban megfelelően részt tudjon venni, a Bizottság júniusban javaslatot fog betervezni a bankok és befektetési vállalkozások helyreállításáról és szanálásáról szóló közös keretet illetően. Ez megfelelő eszközkészletet fog biztosítani, mely szükség esetén lehetővé teszi a rendszer szempontjából fontos intézmények irányított szanálását.
- **A Gazdasági és Monetáris Unió elmélyítése:** A közvetlen láthatáron túl hosszú távú perspektívára van szükség az EU gazdasági és monetáris uniójának jövőjével kapcsolatban. A Bizottság támogatni fog egy ambiciózus és strukturált választ. A EU növekedési kilátásait mélyen érinti az euróövezettel kapcsolatos bizalom jelenlegi hiánya. Amíg egyes kulcsfontosságú bizonytalansági elemek, például a görög helyzet, nem oldódnak meg, a befektetésekhez és munkahelyteremtéshez szükséges bizalom továbbra se fog kialakulni. Fel kell vázolni a mostanáig elért eredményekre építve a teljes gazdasági és monetáris unióhoz vezető út fő lépéseit. Meg kell mutatnunk, hogy szilárd az elhatározásunk az előrelépéssel kapcsolatban, és hogy a tagállamok euró melletti politikai elkötelezettsége része lesz az euróövezetbe vetett bizalom helyreállításának és a jelenlegi nehézségek leküzdésére vonatkozó képességünknek. Ehhez széles körű, a jogi kérdéseket figyelembe vevő folyamatra lesz szükség. Ennek részét kell, hogy képezze egy politikai folyamat a további integrációs lépések demokratikus legitimitásának és elszámoltathatóságának biztosításához. A fő építőelemek közé tartozhat többek között egy bankunió felé történő elmozdulás, melynek részét képezné egy integrált pénzügyi felügyelet és egy

egységes betétgarancia-rendszer. A Bizottság 2011. novemberi zöld könyvében³ már közzétette elképzeléseit azzal kapcsolatban, hogy az eurózóna hogyan bocsáthatna ki közös kötvényeket. Ki kell dolgozni ezen fejlesztések ütemezését és sorrendjét, ideértve az ütemtervet és a menetrendet, ám a lépések túl korai megerősítése aláásná az euró visszafordíthatatlanságát és stabilitását.

2.2. A belső piacon rejlő lehetőségek kiaknázása

Az áruk belső piaca túlnyomórészt működik, ám ugyanez nem mondható el a szolgáltatások belső piacról vagy az online belső piacról. A belső piac jobb kiaknázása a növekedésösztönzés egyik legeredményesebb módszere az EU egészében. Az innovatív vállalatok számára azonnali löketet jelentene, ha végre határozat születne az **uniós szabadalom** elfogadásáról. Ennyi év után itt az idő végre döntést hozni.

A Bizottság júniusban intézkedéseket fog előterjeszteni a **szolgáltatási irányelv** jobb végrehajtása érdekében. Sok tagállam döntött úgy, hogy fenntart bizonyos akadályokat és korlátozásokat, melyek nem teszik lehetővé számukra és a többi tagállam számára, hogy az irányelv által kínált előnyök teljességét élvezzék a versenyképesség és növekedés tekintetében. A Bizottság elemzése azt mutatja, hogy az összes korlátozás eltörlése az irányelv részleges végrehajtása eredményeként bekövetkezett, 0,8 %-ra becsült növekedésen túl akár 1,8 %-os GDP-növekedést hozna. Azt is mutatja továbbá, hogy az akadályok csökkentése vagy leépítése valamennyi tagállamban pozitív hatással van a kereskedelmi forgalomra és a külföldi közvetlen befektetésre, valamint a termelékenységek szintjére. Ez hozzájárulna a „többlettel rendelkező” és a „hiánnyal küzdő” országok közötti egyensúly újbóli megteremtéséhez.

Még az év folyamán a Bizottság elő fogja terjeszteni a **II. egységes piaci intézkedéscsomagot**, melynek tervezett célja az egységes piac teljeskörű kiépítése olyan kulcsfontosságú területeken, mint a digitális és hálózatos iparágak, melyek terén az EU jelenleg gyengébb teljesítményt nyújt. Az Uniónak a 21. századi kihívásoknak való megfeleléshez szükséges fizikai és virtuális infrastruktúrával való ellátása hozzájárulhat a növekedéshez és munkahelyek teremtéséhez. Az új technológiák és hálózatok csökkenthetik égboltjaink és közútjaink zsúfoltságát, segíthetnek megújuló energiát használó és elektromos autók töltésére alkalmas okos elektromos hálózatok kiépítésében, valamint számítási felhő révén minden vállalkozás számára olcsóbban elérhetővé tehetik a termelékenység-növelő technológiákat. Az EU-nak jövőbeli ipari versenyképessége megőrzése érdekében, új áruk és szolgáltatások kifejlesztése és az ipar modernizálását célozva az ipari folyamatok átszervezése útján be kell ruházni olyan kulcsfontosságú alatechnológiákba, mint a biotechnológia vagy a nano- és mikrotechnológiák.

A Bizottság következetesen hangsúlyozta a belső piacon fennálló, több országot érintő adókorlátok kezelésének fontosságát. Az uniós szintű előrelépés támogathatja és megkönnyítheti az egyes tagállamok saját növekedési stratégiai céljaik érdekében hozott intézkedéseit, és szilárd átfogó keretet nyújthat az adóbehajtás és a csalás elleni harc megerősítéséhez, valamint a tisztességes és megbízható versenyfeltételek biztosításához. Ebben az összefüggésben a Tanács intézkedésére van szükség a Bizottságnak a megtakarításokra, illetve a harmadik országokkal való együttműködésre történő felhatalmazásra vonatkozó javaslatait gátló akadályok megszüntetéséhez. A folyó év

³ COM (2011) 818.

során a Bizottság közleményt fog kibocsátani, mely tartalmazni fogja az adóparadicsomok és az agresszív adótervezés kezelésével kapcsolatos lehetőségeket. A Bizottság meglátása szerint a visszaélésszerű adótervezést párhuzamosan kell kezelni a csalás elleni fellépéssel. Ehhez részletes technikai munkára és egyértelmű politikai elköteleződésre van szükség, ám az előnyök nem csak a megnövekedett bevételek tekintetében lehetnek jelentősek, hanem a tisztesség és a jobb versenyfeltételek terén is.

Az uniós és a tagállami szintű intézkedések közötti pozitív kapcsolatra jó példa az energiaadózás. Itt a Bizottságnak az energia megadóztatásának átalakítására vonatkozó javaslata támogatná a karbonszegény és energiahatékony gazdaságra való átállást, ugyanakkor csökkentené az azonos célra szánt hasonló termékek eltérő megadóztatásából fakadó torzulásokat. Az adósemlegesség megerősítése és a környezetbarátabb (zöld) energiaforrások előnyben részesítése elősegítené a szén-dioxid-kibocsátás-csökkentésre, az energiahatékonyaságra és a megújuló energiára irányuló uniós célok elérését.

2.3. A humántőkében rejlő lehetőségek kiaknázása

A Bizottság közelmúltbeli foglalkoztatási csomagjában konkrét intézkedéseket javasolt, melyek EU-szerte sok munkahely teremtésével járó gazdasági fellendülésre irányultak. A Bizottság, a tagállamok és a szociális partnerek, valamint a köz- és magánszféra érdekeltjei közötti együttműködésre lesz szükség azon konkrét intézkedések megvalósításához, melyek célja, hogy kiaknázza a munkahelyteremtés lehetőségeit olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint az ICT (információs- és kommunikációs technológiák), az egészségügy és a zöld gazdaság. A nemzeti munkahely-teremtési terveknek a Bizottság javaslata szerinti teljesítményértékelés és eredménytáblák segítségével történő fokozott nyomon követése erősíti majd a munkahelyteremtő reformok lendületét, melyre az egyes országokra vonatkozó ajánlások és a strukturális alapok, különösen az Európai Szociális Alap felhasználása közötti szorosabb kapcsolat is várhatóan kedvezően fog hatni, amint azt a Bizottság a következő programozási időszakra (2014–2020) szóló javaslata tartalmazza.

A nem megfelelő képzettségek problémájának orvoslása érdekében több beruházásra van szükség bizonyos képzéseket illetően, hiszen több mint 3 millió üres álláshely van az EU-ban. Az olyan uniós szintű programok, mint az Erasmus vagy a Leonardo fontos segítséget nyújtanak ahhoz, hogy az emberek más tagállamokban tanuljanak, képzésben részesüljenek vagy munkahelyi tapasztalatot szerezzenek. Az olyan új uniós szintű eszközök, mint a „készségkörkép” vagy a „készségútlevél”, elősegítik a valamely tagállamban szerzett készségeknek a többi tagállamban való elismerését. A Bizottság dolgozik a munkavállalói mobilitás javításán és a rendelkezésre álló munkaerő, képzettségek és üres álláshelyek összekapcsolásán. Asokkal több eredmény születhetne, ha megszűnnének a munkavállalók szabad mozgását – különösen a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságát és a szociális védelmi rendszerekre vonatkozó előírások koordinálását – gátló jogi és gyakorlati akadályok, valamint javulna az álláshelyek közvetítése az EURES igazi európai elhelyezkedési és toborzási eszközzé történő átalakítása révén.

2.4. A növekedés külső forrásainak kiaknázása

Noha az EU külső kereskedelme összességében kiegyensúlyozott, a Bizottság országokénti elemzése azt mutatja, hogy egyes tagállamoknak huzamosabb ideje aggasztóan csökken a részesedése az exportpiacokon. Az elemzés ugyanakkor arra is

rámutat, hogy a legjobban teljesítő tagállamok exportnövekedésüket gazdaságuk ösztönzésére használták. Továbbá az EU-ba irányuló import kétharmada magasabb értéken újraexportálódik, ami azt mutatja, hogy az EU csak nyerhet a kulcsfontosságú partnereivel fenntartott kereskedelmi és befektetési kapcsolatainak fokozásával. A jövőbeli globális növekedés jelentős része magas növekedési potenciállal rendelkező, feltörekvő országokból fog származni. Az EU-nak azáltal kell kihasználnia ezt a növekedést, hogy kulcsfontosságú partnerekkel bilaterális és regionális kereskedelmi és befektetési megállapodásokat köt. A Koreával kötött és a közelmúltban hatályba lépett szabadkereskedelmi megállapodásnak máris megmutatkoznak jótékony hatásai: 2011-ben 20 %-kal nőtt az uniós export. Az EU aktívan tárgyal több szabadkereskedelmi megállapodásról, más megállapodások folyamatban vannak. Fel kell gyorsítani ezek tárgyalási és ratifikálási ütemét ahhoz, hogy ki lehessen használni lehetséges előnyeiket.

2.5. Az Európa szempontjából szükséges növekedés uniós finanszírozásában rejlő lehetőségek kiaknázása

Még szigorú pénzügyi konszolidáció idején is szükség van célzott közkiadásokra és befektetésekre. A Bizottság támogatta a növekedésbarát konszolidációt és arra ösztönözte a tagállamokat, hogy őrizzék meg a kutatásra, oktatásra, a természeti erőforrások fenntartható felhasználására, az energiára és szociális szolgáltatásokra fordított kiadások szintjét. Noha az EU költségvetése kicsi, mindössze az uniós GDP 1 %-a, hatalmas hozzáadott értéket kínál és Európa-szerte a növekedés katalizátora lehet.

- **A 2014–2020-as többéves pénzügyi keret:** a Bizottság javaslatokat nyújtott be az EU növekedési és befektetési költségvetésére a következő pénzügyi időszak idejére. A Bizottság javaslatai összekötik a strukturális reformokra vonatkozó országspecifikus ajánlásokat az uniós költségvetési támogatással, melynek célja a tagállamok segítése a szükséges változtatások és beruházások tekintetében. A javaslatok között szerepelnek a kutatás és innováció finanszírozására, Európa összekötésére a közlekedés, energia és a széles sávú összeköttetések terén, valamint a mezőgazdasági politika modernizálására és a hangsúlyosabb vidékfejlesztésre vonatkozó innovatív elképzelések. A Bizottság által javasolt költségvetésből több mint 600 milliárd EUR kutatásra, transzeurópai hálózatokra, humántőkébe való befektetésre, kohéziós politikára és vidékfejlesztésre fordítódna. Amennyiben ez az összeg összekapcsolódik a nemzeti társfinanszírozás áttételes hatásával és az innovatív finanszírozási eszközök felhasználásával, az jelentős költségvetést eredményez az **intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés** számára.

A Bizottság **projektkötvények** használatát javasolta egyes infrastrukturális projektek finanszírozása céljából, amelynek következtében kiterjeszthetők az uniós költségvetésből származó támogatások. A projektkötvények célja egyrészt olyan adósságfinanszírozási piacok létrehozása, melyek az infrastrukturális projektek esetében kiegészítő finanszírozási forrásként működnek, másrészt ösztönzik a közlekedés, az energia és a széles sávú összeköttetések terén a stratégiaileg kulcsfontosságú uniós infrastruktúra-projektekbe történő **befektetéseket**. A **magántársaságok által kibocsátott projektkötvények** hitelminősítésének javítása révén arra kell ösztönözni az intézményi befektetőket, hogy vegyenek részt a gazdaságilag életképes, stabil és kiszámítható cash-flow-val rendelkező projektek tőkepiaci finanszírozásában. E megközelítés tesztelése céljából a Bizottság kísérleti projektkötvényeket javasolt a 2012–2013-as időszakra. A társjogalkotók gyorsan

cselekszenek annak érdekében, hogy az Európai Beruházási Bank idén megkezdhesse a kísérleti projekteket.

- **A 2013. évi uniós költségvetés:** A Bizottság a kifizetési előirányzatok 7 %-os emelését javasolta, melyre szükség van ahhoz, hogy eleget lehessen tenni a tagállamok várható fizetési kérelmeinek. Ez a növekedés a jelenlegi uniós pénzügyi keretben a kifizetési előirányzatok tekintetében meghatározott küszöbérték alatt marad. Ezek a kifizetéseket a tagállamok produktív beruházások támogatására, foglalkoztatási és képzési támogatásra, valamint kutatásfinanszírozásra fogják fordítani. Egyes tagállamokban az uniós alapok az összes állami beruházás több mint 50 %-át társfinanszírozzák, ezért a növekedés támogatásának fontos eszköze az, hogy az Unió eleget tud tenni kötelezettségvállalásainak.
- **A strukturális alapok növekedésre és konvergenciára történő irányozása 2012–2013-ban:** az uniós kohéziós politika évente átlagosan 65 milliárd eurót mozgósít olyan beruházások céljára, melyek támogatják a növekedést és a munkahelyteremtést. A válság miatt fellépő igények jobb kezelése céljából 17 milliárd eurót átprogramoztak a források szembetűnő átcsoportosításával a kutatás és innováció, a kkv-k támogatása és a sebezhető csoportokat célzó munkaerő-piaci intézkedések, az infrastruktúrába és az energiahatékonyságba történő beruházások javára. Ezek az erőfeszítések folytatódni fognak. Ezt követően a közelmúltban több mint 7 milliárd eurót programoztak át a Bizottság kísérleti akciócsoportja erőfeszítésének részeként a fiatalok munkanélkülisége elleni fellépés és a kkv-knek a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférése céljából.
- **Az Európai Beruházási Bank (EBB) befizetett tőkéjének megemelése:** a rendezett banki működés elveinek betartásához meg kell emelni az Európai Beruházási Bank befizetett tőkéjét, ha azt akarjuk, hogy a bank továbbra is a jelenlegi évi 65 milliárd EUR körül tudjon hitelezni. A Bizottság javaslata értelmében a részvényes tagállamoknak az új uniós növekedési kezdeményezés részeként meg kellene állapodniuk a befizetett tőke 10 milliárd euróval történő megemeléséről. Ez jelentősen, mintegy 180 milliárd euróval megnövelné a teljes hitelezés mértékét. A további hitelezés, amit egy ilyen mértékű tőkeemelés lehetővé tenné, az egész Unióra kiterjedne, ideértve a leginkább sebezhető országokat. A tőkeemeléssel a kkv-szektor – ideértve az olyan területeket, mint az energiahatékonyság és az épületek felújítása – támogatását kell megcélozni, ami megnövelheti a foglalkoztatottságot a nehéz helyzetben levő építőiparban, valamint elősegítheti az uniós éghajlat- és energiapolitikai célok elérését. Amennyiben megállapodás születik a tőkeemelésről, a Bizottság együtt fog működni a tagállamokkal, hogy a strukturális alapokból származó források egy részét felhasználhassák az EBB-hitellel kapcsolatos kockázat megosztására, és hogy hitelgaranciákat tudjanak nyújtani a kkv-k részére. A pénzügyi eszközök ezen kombinációja minden szektorban és régióban felpörgetheti a gazdasági tevékenységet és segíthet megoldani a kis- és középvállalkozások hitelhez jutási problémáit.
- **Pénzügyi tranzakciós adó:** a Bizottság javasolta a pénzügyi tranzakciós adó bevezetését. A javaslattal összhangban⁴ az adóból származó bevételeket (a becslések szerint 57 milliárd EUR) fel lehetne használni a növekedést fokozó befektetések

⁴ COM(2011) 594 és COM(2011) 510.

finanszírozására és/vagy bankok feltőkésítésére. A Bizottság javasolta, hogy az uniós költségvetésbe érkező egyes befizetéseket a tagállamok uniós költségvetéshez történő hozzájárulásainak csökkentésére használják fel.

3. A TAGÁLLAMOK SZEREPE AZ ÚJ NÖVEKEDÉSI KEZDEMÉNYEZÉSSSEL KAPCSOLATBAN

3.1. A 2012. évi európai szemeszterben rejlő lehetőségek kiaknázása

Annak érdekében, hogy közelebb kerüljünk az Európa 2020 stratégiában lefektetett célokhoz, a Bizottság a 2012. évi európai szemeszter és a jelentősen megerősített Stabilitási és Növekedési Paktum keretében minden tagállam tekintetében célzott ajánlásokat tett a Tanácsnak. Ezek az ajánlások az egyes tagállamok helyzetének mélyreható elemzésén, a 2011. évi európai szemeszterben⁵ megfogalmazott ajánlások végrehajtásán és azon alapulnak, hogy a tagállamok mennyiben követték a 2012-es éves növekedési jelentésben⁶ szereplő iránymutatásokat. Minden tagállamnak megvannak a maga sajátosságai. A Bizottság országspecifikus ajánlásait az érintett ország erősségeire, gyengeségeire és problémakezelő képességére tekintettel fogalmazta meg. A tagállamok gazdasági ugyanakkor elválaszthatatlanul össze vannak fonódva – nem pusztán politikai választások, történelmi és földrajzi okok, hanem az új technológiák dinamikája miatt is, amely minden eddiginél sebesebben integrálja a piacokat. Az egyes tagállami viszonyok összjátékától függ az Unió haladási iránya. A nemzeti intézkedéseknek (vagy az intézkedések hiányának) elkerülhetetlenül lesznek pozitív és negatív, az EU többi részét érintő túlműtató hatásai, ezért van szükség az európai szemeszteren keresztül megvalósított, az egész Unióra kiterjedő gazdasági irányítási rendszerre (lásd az 1. mellékletet).

A Bizottság első alkalommal készítette a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljáráson alapuló részletes felülvizsgálatokat⁷ is. Ezt az eljárást a makrogazdasági stabilitás és növekedés elősegítése és a versenyképesség fokozása érdekében alakították ki. Az eljárás alkalmazása során februárban jelent meg az első riasztási mechanizmusról szóló jelentés. A jelentés megállapításaival összhangban tizenkét ország (Belgium, Bulgária, Ciprus, Dánia, az Egyesült Királyság, Finnország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Spanyolország, Svédország és Szlovénia)⁸ esetében került sor részletes felülvizsgálatra. A felülvizsgálatok igazolták, hogy léteznek egyensúlyhiányok, és noha ezek nem túlzottak, de figyelmet igényelnek; ideértve a „többletetel rendelkező” és a „hiánnyal küzdő” országok közötti jelenlegi erőfeszítéseket az egyensúly helyreállításának folytatására. Az országspecifikus ajánlások tartalmazzak megelőző jellegű ajánlásokat, melyek a versenyképesség támogatására és a munkaerőpiaci korrekciókra, a magán- és állami szektorok hitelállományának leépítésére, valamint az eszközpiaci folyamatok stabilitását célzó politikákra terjednek ki.

⁵ COM(2011) 400.

⁶ COM(2011) 815.

⁷ Az 1176/2011/EU rendelet a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról.

⁸ A „partnerországok” (Görögország, Írország, Portugália és Románia) nem szerepeltek a gyakorlatban.

3.2. A Bizottság értékelése és ajánlásai

Általánosságban a Bizottság úgy értékeli, hogy a tagállamok megteszik az államháztartásaikban fellépő egyensúlyhiány korrekciójához és a pénzügyi fenntarthatóság biztosításához szükséges intézkedéseket, ám ez nem mindig történik a leginkább növekedésbarát módon. A munkanélküliség, különösen a fiatalok körében, súlyos probléma, amit csak hosszabb idő alatt lehet megoldani, azonban azonnali fellépésre van szükség a foglalkoztatás és a termelékenység növeléséhez, a munkahelyek és a készségek jobb összekapcsolásához és a képzéshez, továbbá ahhoz, hogy az emberek jól működő munkaerőpiacokon könnyebben és újra munkába állhassanak. Általánosabban megfogalmazva kezelni kell a válság negatív társadalmi hatásait, ideértve a szegénység szintjére gyakorolt hatást.

Számos tagállam – különösen azok, melyek szerkezeti kiigazítási programot folytatnak és azok, melyekre a piac különös figyelmet fordít – vezet be mélyreható szerkezeti reformokat, ideértve a munkaerő-piaci reformokat is. Ezek a reformok nélkülözhetetlenek a gazdasági fellendülés folytatásához és a tartós növekedéshez, valamint hozzájárulnak az európai makrogazdasági egyensúlyhiány általános csökkentéséhez. Ugyanakkor az egész Unióban nagyobb erőfeszítésre van szükség a növekedési lehetőségeink kihasználása, a vállalkozások fejlesztési lehetőségeinek megnyitása, a foglalkoztatás új forrásainak – ideértve például a zöld gazdaságot, a szolgáltatásokat, az energiaszektor, a turizmust és a digitális gazdaságot – kiaknázása, valamint a készségek és az innováció szintjének növelése érdekében. Sürgős intézkedésre van szükség a gazdasági fellendülés folytatásához, az életszínvonal megőrzéséhez és az öregedő társadalommal járó problémák kezeléséhez.

A Bizottság aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállami kötelezettségvállalások szintje nem teszi lehetővé az EU számára, hogy 2020-ig elérje kiemelt céljait olyan alapvetően fontos területeken, mint a munkanélküliség szintje, a K&F, az oktatás és a szegénység visszaszorítása. E célok megvalósítása azonban nélkülözhetetlen Európa jövője szempontjából.

Hogyan szabadíthatják fel a tagállamok a saját növekedési potenciáljukat?

2012. évi éves növekedési jelentésében a Bizottság jelezte, hogy 2012-ben az erőfeszítéseket nemzeti és uniós szinten egyaránt a következő öt prioritásra kell összpontosítani:

- A differenciált, növekedésbarát pénzügyi konszolidáció megvalósítása.
- A megszkott hitelnújtás visszaállítása a gazdaságban.
- A növekedés és versenyképesség elősegítése a jelenben és a jövőben.
- A munkanélküliség és a válság okozta társadalmi következmények megoldása.
- A közigazgatás modernizációja.

E szakasz összegzi a Bizottság országokénti elemzésének főbb megállapításait, amelyek a tagállamok stabilitási és konvergenciaprogramjain, a nemzeti reformprogramokon és –

adott esetben – az Euró Plusz Paktum kötelezettségvállalásain alapulnak. Az egyes szakaszok elején található szövegdoboz összegzi a fő országspecifikus ajánlásokat, jelezve, hogy azok végrehajtása miként járulhat hozzá a nemzeti növekedési kilátások javításához.

A differenciált, növekedésbarát pénzügyi konszolidáció megvalósítása

A növekedésbarát költségvetési konszolidációra vonatkozó országspecifikus ajánlások célja annak biztosítása, hogy idővel valamennyi tagállam szilárd költségvetési politikát hajts végre. Az ajánlások összhangban állnak az egyes tagállamok sajátosságait – és különösen a meglévő költségvetési és makroszintű pénzügyi kockázatokat – figyelembe vevő differenciált költségvetési stratégiákkal. A Bizottság javasolja a tagállamoknak, hogy az államháztartási hiány és az adósságszintek csökkentése mellett továbbra is hajtsanak végre a kutatás és innováció, az oktatás és az energiaügy javára szolgáló közberuházásokat, valamint tegyék fenntarthatóbbá és hatékonyabbá a szociális védelmi rendszereiket, ideértve a nyugdíjrendszereket is. Számos ajánlás érinti az adórendszert is, amelyek célja az adóterheknek a munkáról a környezetre és a fogyasztásra való áthelyezése, a hatékonyság növelése a többszörös mentességek (köztük a kedvezményes adómértékek) eltörlésével, valamint az adócsalás és az árnyékgazdaság visszaszorításának elősegítése. Ajánlatos továbbá, hogy a tagállamok biztosítsák a költségvetési fegyelmet a nemzetenél alacsonyabb szinteken is.

A Stabilitási és Növekedési Paktum szerint jelenleg 23 tagállam vonatkozásában folyik a túlzott hiány esetén követendő eljárást. Számukra az e csomagban szereplő országspecifikus ajánlások annak szükségességét tükrözik, hogy tegyenek eleget a Tanács korábban kiadott korrekciós ajánlásainak. Németország és Bulgária esetében a Bizottság május 30-án külön határozott arról, hogy javasolja a túlzotthiány-eljárás visszavonását. Továbbá a Magyarország által végrehajtott intézkedések értékelését követően és az EU Kohéziós Alapjáról szóló rendelettel összhangban, a Bizottság elfogadott egy tanácsi határozatra vonatkozó ajánlást is, amely arra irányul, hogy szüntessék meg a Kohéziós Alap kötelezettségvállalásainak 2012. márciusi felfüggesztését. Azon tagállamok tekintetében, amelyekkel szemben nem folyik túlzott hiány esetén követendő eljárást, az országspecifikus ajánlások arra ösztönzik a hatóságokat, hogy olyan növekedésbarát költségvetési terveket hajtsanak végre, amelyek egyúttal garantálják az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát biztosító költségvetési egyenleg fennmaradását, ideértve az idősödő népességgel kapcsolatos kiadásokat is.

A Bizottság elemzéséből kitűnik, hogy a tagállamok jó úton haladnak az államháztartási hiány csökkentésére irányuló költségvetési konszolidációval kapcsolatos erőfeszítéseik terén. Az államháztartási hiányok szintje a 2011. évi 4,5 %-ról 2012-ben várhatóan 3,5 %-ra csökken. Mindazonáltal az államadósság aránya tovább emelkedik: 2012-ben eléri a GDP 86 %-át, ami az alacsonyabb növekedésnek is betudható. A Bizottság véleménye szerint lényeges, hogy a tagállamok ne térjenek el a **túlzott hiány kiigazításának végrehajtása** tekintetében elfogadott határidőktől, és mielőbb mozduljanak el a Tanács által meghatározott középtávú költségvetési célok irányába. E költségvetési kiigazításokat oly módon kell végrehajtani, hogy azok támogassák a fenntarthatóbb gazdasági növekedést, az alábbiakban leírtak szerint. Ez összhangban áll a Stabilitási és Növekedési Paktummal, amely lehetővé teszi az automatikus stabilizátorok alkalmazását a túlzott hiányok kiigazításához és a középtávú célkitűzések esetleges

eléréséhez vezető strukturális kiigazítási pálya mentén. Ugyanakkor hangsúlyozza annak szükségességét is, hogy a legszorosabb piacvizsgálattal szembenező tagállamok még a makrogazdasági környezet vártnál rosszabb alakulása esetén is töretlenül folytassák az ambiciózus konszolidációra irányuló erőfeszítéseiket. A túlzott hiány esetén követendő eljárás alól mentesülő országok számára ajánlatos továbbá, hogy a rendelkezésre álló költségvetési teret növekedést segítő beruházásokra használják fel. Az uniós jogszabályok előírásainak megfelelően, megerősített nemzeti költségvetési keretet kell bevezetniük. Különös erőfeszítést kell azonban fordítani annak biztosítására, hogy a központi kormányzati szintű költségvetési fegyelem a **nemzetinél alacsonyabb szinteken** is hasonlóan hatékony fellépésekkel párosuljon az államháztartás egyensúlyban tartása érdekében. Ez több szövetségi vagy régiós felépítésű ország számára különös kihívást jelent. Fontos lesz az államháztartás minőségének javítása azáltal, hogy a kiadások tekintetében az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek biztosítunk prioritást, és gondoskodunk a kiadások lehető leghatékonyabb felhasználásáról. Az állami támogatások uniós ellenőrzése segít a kiadások magas színvonalának előmozdításában és a minimálisra csökkenti a versenytorzulásokat. A Bizottság a közelmúltban nyújtotta be **az állami támogatások rendszerének nagyratörő modernizációjára irányuló javaslatát**, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell a szabályoknak való jobb megfelelést, valamint a nemzeti szintű állami támogatási intézkedések jobb belső koordinációját.

A **nyugdíjrendszereket** ki kell igazítani oly módon, hogy azok megfeleljenek az idősödő népességgel járó kihívásoknak, ehhez számos országban jelentős reformokat kell végrehajtani, amelyek közös jellemzője a munkaképes életkor meghosszabbítása. E reformok lényegesek a pénzügyi kiadások növekedésének mérséklése, valamint a megfelelő népjóléti rendszerek hosszú távú pénzügyi stabilitásának fenntartása érdekében. Ezzel párhuzamosan szükséges az is, hogy – a várható élettartam meghosszabbodásával összhangban – az idősebb dolgozókat a jelenlegi nyugdíjkorhatáron túl is a munkahelyekre vonzzuk, illetve ott tartjuk, valamint az időskori szegénység kockázatának elkerülése érdekében áttekintsük a nyugdíjszintek megfelelőségét. Kisebb előrelépést sikerült elérnünk az egészségügyi ellátó rendszerek terén, ahol egyensúlyt kell teremteni az egészségügyi ellátáshoz és a tartós ápolás-gondozáshoz való hozzáférés szükségessége, illetve a demográfiai folyamatok eredményeképpen egyre növekvő pénzügyi nyomás között.

A költségvetési konszolidáció fenntartása érdekében számos tagállam hajt végre **adóemelést**. A Bizottság felszólított az adóterheknek a munkáról a környezetkárosító gyakorlatokra, a fogyasztásra és az ingatlanra való áthelyezésére, annak szem előtt tartásával, hogy a terhek ne sújtsák aránytalan mértékben a társadalom legszegényebb rétegeit. Miközben számos tagállam jelentősen növelte a fogyasztási adókat és megkezdte a környezetvédelmi adók csökkentésének visszafordítását, nincs bizonyíték a munkabéreket terhelő adók átfogó csökkenésére. Az adómentességek és szubvenciók, valamint a kedvezményes adómértékek megszüntetése terén – például a hía esetében – történt bizonyos előrelépés, amelyet folytatni kell. Sor került intézkedésekre az adózási szabályok betartásának javítására, de még határozottabb fellépésekre van szükség az **árnyékgazdasággal** szembeni küzdelem érdekében.

A megszokott hitelnyújtás visszaállítása a gazdaságban

A gazdaság számára történő hitelnyújtás megszokott módjának visszaállítása érdekében az országspecifikus ajánlások a bankszektor szerkezetátalakítására helyezik a hangsúlyt, amelyet a tőkeáttétel túlzott csökkentése nélkül kell végrehajtani.

Erőfeszítések történtek a **bankszektor szerkezetátalakításának** folytatására és a felügyeleti keretrendszer megerősítésére, az uniós jogszabályokkal és ajánlásokkal összhangban. Továbbra is aggodalomra ad okot a bankok helyzete, hiszen a válság azokat érintette a leginkább, és még mindig sebezhetőek. Ez a magyarázata, hogy egyes országok tekintetében a Bizottság az ajánlásaiban hatékonyabb szerkezetátalakítási és óvatossági intézkedések megtételére szólít fel.

Számos országban továbbra is nagy kihívást jelent a reálgazdaságnak nyújtott **hitelezés normális szintjének** helyreállítása, különösen a kkv-k vonatkozásában. Miközben mindez részben a társasági mérlegek és kilátások gyengeségével magyarázható, a kkv-k számára hozzáférhető megfelelő csatornák hiánya szintén fontos szerepet játszott. Elő kell mozdítani a vállalkozásoknak szánt új befektetési alapok bevezetését, ideértve a személyközi hitelezést, a magántőkét és a kockázati tőkét. Ezzel összefüggésben néhány tagállamban fontos szerepet játszhatnak az EU strukturális alapjai a kölcsönök és garanciák szakosított eszközök révén történő finanszírozásával.

Számos kkv-t hátrányosan érintenek a hatóságok fizetési késedelmei. Erre a problémára igyekszik megoldást nyújtani a késedelmes fizetésről szóló, 2013 márciusában hatályba lépő új irányelv. A hatóságok részéről további erőfeszítésekre lehet szükség az irányelv hatálybalépését megelőzően felgyült hátralék feldolgozásához.

A növekedés és versenyképesség elősegítése a jelenben és a jövőben

A jelenre és a jövőre vonatkozó növekedés és versenyképesség előmozdítása érdekében az országspecifikus ajánlások az üzleti környezet fejlesztésére – az igazgatási terhek csökkentését is ideértve – és a hálózatos iparágak, köztük az energia, a vasúti hálózatok és a távközlés verseny előtti megnyitására összpontosítanak, hogy a vállalkozások és a polgárok alacsonyabb árakon jobb szolgáltatásokat vehessenek igénybe. Az ajánlások bizonyos esetekben nagyobb függetlenséget javasolnak a szabályozó hatóságok számára. A szolgáltatási irányelv végrehajtását a szolgáltatásnyújtással kapcsolatos indokolatlan vagy aránytalan korlátozások – ideértve a nemzetiségen vagy tartózkodási helyen alapuló megkülönböztetést – felszámolásával javítják. Kitérnek továbbá a kiskereskedelmi ágazatban meglévő korlátozásokra is. Más ajánlások a kutatás és az innováció erősítésére, az energiahatékonyság javítására, valamint az oktatás és a munkaerőpiac igényeinek szorosabb összekapcsolására irányulnak.

Számos tagállamban sok **szolgáltatáshoz** nem biztosítanak elegendő hozzáférést. A szolgáltatási irányelv ambiciózusabb végrehajtása elősegítené – ahogyan a kiskereskedelmi szektoron belüli verseny és versenyképesség javítását célzó lépések is – a vállalkozások be- és kilépését gátló akadályok csökkentését, valamint a szakmákat és professzionális szolgáltatásokat, a jogi szakmákat, a könyvelést vagy műszaki tanácsadást, az egészségügyi és szociális ágazatot sújtó indokolatlan korlátozások megszüntetését. A **közbeszerzési piacok** megnyitása a határokon átnyúló pályázatok aktív keresésével ösztönözné az új lehetőségeket, folyamatokat és az innovációt is.

A kulcsfontosságú **hálózatos iparágak** – közlekedés, energia és széles sávú hálózatok – terén jelentős fejlesztés szükséges. Több országban infrastrukturális beruházásokra van szükség a rendszer-összekapcsolások fejlesztése, az ellátás kiszélesítése és az árverseny lehetővé tétele érdekében. Tekintettel a korlátozott fiskális mozgástérre, a magán- és állami forrásokat kombináló finanszírozás innovatív formáit – például az uniós projektkötvényeket – kellene alkalmazni. Számos piacon továbbra is alacsony a verseny szintje és még nem lépett teljes egészében hatályba az Unió-szerte érvényes szabályozási keret: a tagállamok fele még egyáltalán nem, vagy nem helyesen ültette át a belső energiapiacról szóló irányelveket. Számos tagállamban lenne szükség az energiaszolgáltatók közötti verseny fokozására, a szabályozott árak eltörlésére és nagyobb függetlenség biztosítására a szabályozó hatóságok számára. A közlekedés tekintetében további erőfeszítések szükségesek a nagyobb vagy tranzitországnak minősülő tagállamokba vasúton történő belépéssel kapcsolatos szabályozási terhek és akadályok csökkentése érdekében. A széles sáv átlagos elterjedése továbbra is alacsonynak számít, és jelentős tér mutatkozik még a további fejlődésre a szolgáltatások javítását, az e-kereskedelem használatának biztonságosabbá tételét illetően. Az egyre jelentősebb erőforráshiány és áringadozás, valamint a folyamatban lévő éghajlatváltozás fényében Európa versenyképességének további növeléséhez lényeges az energiahatékonyság javítása és a karbonszegény gazdaság irányába történő elmozdulás. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása és a természeti erőforrások jobb hasznosítása jelentős gazdasági lehetőségeket kínál a jövőbeni növekedés és munkahelyteremtés számára, amely a termelékenység fokozásához, alacsonyabb költségekhez és nagyobb innovációhoz vezet.

Európa versenyképességének fenntartása szempontjából lényeges a **K+F és az innováció** magas szintje. Jóllehet néhány tagállam jelenleg számos területen a világ vezető országai közé tartozik, összességében Európa az elmúlt időszakban veszített pozíciójából. A kutatásra fordított közkiadásokat a költségvetési konszolidáció számos tagállamban negatívan érintette, ahelyett hogy azoktól elkülönült volna vagy emelésre került volna sor. Egyértelműen további magánforrásból származó K+F beruházásokra van szükség, és ezeket adott esetben állami ösztönzőkkel is elő kell mozdítani. A kutatási eredményeket közelebb kell hozni a piachoz a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzések révén. Általánosabban nyilvánvaló szükség mutatkozik az oktatási intézmények és az egész életen át tartó tanulás intézményei, valamint a kutatási szervek és a vállalkozások közötti partnerségek számának növelésére, a rendelkezésre álló uniós eszközök maradéktalan kihasználásával.

A munkanélküliség és a válság okozta társadalmi következmények megoldása

Sok ajánlás vonatkozik a foglalkoztatottsági szint emeléséhez, az aktivitási ráta növeléséhez és a dolgozók munkaerőpiacon tartásához szükséges feltételek megteremtésére. Különös hangsúlyt kap az ifjúsági munkanélküliség elleni harc, a korai iskolaelhagyás csökkentése és a képzés – köztük a szakképzés – minőségének javítása és a tanulószerveződéses gyakorlati képzés fejlesztése. A szegénység enyhítése és a kiszolgáltatott csoportok segítése számos ajánlás tárgyát képezi. Ezenfelül található ajánlások a munkakeresők egyénre szabottabb támogatásának erősítésére, illetve az ilyen támogatás nyújtására, valamint a nők teljes munkaidős részvételének előmozdítására vonatkozóan is. Továbbá a Bizottság ajánlásai értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bérmegállapítási mechanizmusaik

megfelelően tükrözzék a termelékenység változásait és ösztönözzék a munkahelyteremtést.

A válság a **munkanélküliség** lényeges emelkedéséhez vezetett, és jelentősen rontotta sokak munkavállalási kilátásait, akiket fenyeget a munkaerőpiacról való kiszorulás veszélye. A munkanélküliség magas szintje egy ideig valószínűleg még fennmarad, tekintettel a gazdasági fellendülés és a munkaerőpiac helyzetének javulása közötti időeltolódásra. Az aktív munkaerő-piaci szakpolitikák – például a munkanélküliek képzése és az állami foglalkoztatási szolgálatok által nyújtott útmutató – mobilizálása megtörtént, de azok gyakran nem kellőképpen célirányosak és a hatékonyságuk alacsony.

Egyre érezhetőbbek a válság társadalmi következményei. Mindinkább növekszik a **szegénység** és a szegénység veszélye, a közkiadásokra nehezedő nyomás következtében pedig nehéz kompromisszumot találni a szociális szolgáltatások és juttatások nyújtása terén.

Az **ifjúsági munkanélküliség** drasztikusan megnőtt: a fiatalok kétszer akkora valószínűséggel válnak munkanélkülivé, mint a felnőtt lakosság. Az ifjúsági munkanélküliség uniós szinten 22 %, néhány tagállamban azonban eléri az 50 %-ot is. Az ifjúsági garanciák azonban igen ígéretes kezdeményezésnek bizonyultak; kívánatos lenne azok EU-szerte történő elterjesztése, többek között az Európai Szociális Alapból nyújtott támogatással.

A megfizethető gyermekgondozási lehetőségek és a további eltartottak gondozási lehetőségeinek kiterjesztése terén elért haladás – a bérszakadék csökkentése, valamint a második keresők adóügyi kezelése révén – nem bizonyult elegendőnek ahhoz, hogy jelentősen növelje a **nők munkaerő-piaci részvételét**. Még mindig nem kapnak elegendő hangsúlyt az aktív időskorra vonatkozó stratégiák, ideértve a munkavégzési feltételek korszerűsítését és az egész életen át tartó tanuláshoz való szélesebb hozzáférést, amelyek elengedhetetlenek a munkaerő-piaci részvétel növeléséhez, különös tekintettel az idősebb munkavállalókra.

Egyes tagállamok széles körű reformokat vezettek be a **bérmegállapítási és indexálási mechanizmusaik** korszerűsítése céljából, annak biztosítása érdekében, hogy a bérek időbeni alakulása jobban tükrözze a termelékenységet. Csupán csekély haladást sikerült elérni más országokban, ahol bizonyos bérindexálási mechanizmusok működése tekintetében felmerült, hogy az veszélyt jelenthet a versenyképességre. Ezen országoknak – a szociális partnereikkel konzultálva – módot kell találniuk arra, hogy ez a hátrány a jövőben csökkenthető legyen. A folyófizetésiméreg-többlettel rendelkező országokban a belföldi kereslet javára történő – többek között béremelésekkel megvalósított – átrendeződés észlelhető, melyet folytatni kell. Olyan egyensúlyra kell törekedni, amelyben a bérszintek nem túl magasak ahhoz, hogy visszavessék a fiatalok és az alacsonyan képzettek felvételét, de ugyanakkor annyira nem is alacsonyak, hogy a munka melletti elszegényedés veszélyét hordoznák magukban. Miközben egyes tagállamok megkezdték **munkaügyi jogszabályaik** széles körű reformját annak érdekében, hogy rugalmasabb szerződésformákat és munkarendet tegyenek lehetővé, más esetekben a reformfolyamat lassúnak tűnik a helyzet sürgősségéhez és a munkaerő-piaci szegmentáció kockázataihoz képest, és a lakosság széles hányada továbbra is bizonytalan munkakörülmények között dolgozik vagy kiszorul a munkaerőpiacról. A csökkentett

munkaidőben való foglalkoztatás és más belső rugalmas gyakorlatok számos országban a munkahelyek megőrzésének hatékony módját jelentették a válság csúcsán, különös tekintettel a feldolgozóiparra. A munkahelyteremtés támogatásának elősegítésére a Bizottság javaslatokat tett, amelyekben arra ösztönözte a tagállamokat, hogy erősítsék meg foglalkoztatáspolitikájukat⁹, és ragadják meg a zöld gazdaságban, az egészségügyi ágazatban és az információs és kommunikációs technológiák területén kínálkozó álláslehetőségeket, ahol becslések szerint több mint 20 millió új munkahely létrehozására lenne lehetőség. Továbbá a tagállamok közötti fokozottabb mobilitást, amelynek köszönhetően a képzettség és az álláshely az országhatárokon túl is egymásra találhat, az EURES állásközvetítő rendszer támogathatja.

Fel kell gyorsítani a magas szintű **korai iskolaelhagyás** megoldását szolgáló folyamatban lévő erőfeszítéseket – köztük a megelőző intézkedéseket –, valamint az oktatási és szakképzési rendszerek reformját, a tanulószereződéses gyakorlati képzéseket is ideértve. Ez lényeges az új nemzedékek foglalkoztathatósága szempontjából, de a gazdaság általános versenyképessége tekintetében is, mivel az EU kezd lemaradni a fő kereskedelmi partnerei mögött. Ezenfelül a demográfiai változások miatt fennáll annak a veszélye, hogy eltérések mutatkoznak a készségkereslet és -kínálat között, ami további terhelést idézhet elő, mivel hosszabb munkaidőt és nagyobb termelékenységet tehet szükségessé. Több országnak különös erőfeszítéseket kell tennie a korai iskolaelhagyók magas számának csökkentésére, a fiatalok munkaerő-piaci esélyeinek javítása és az ifjúsági munkanélküliség visszaszorítása érdekében. Általánosságban az oktatási teljesítmény – a szakképzéssel és az egyetemi szintű oktatással együtt – átfogó fejlesztésre szorul. Számos tagállamban van lehetőség a tanulószereződéses gyakorlati képzés rendszerének fejlesztésére. Általában véve sokkal többet kell tennünk annak érdekében, hogy összekapcsoljuk az oktatást és a képzést a jövőbeni munkaerő-piaci kereslettel, illetve erre megfelelően felkészüljünk, és megkönnyítsük az iskolából a munkába való átmenetet.

A közigazgatás modernizációja

A közigazgatással kapcsolatos országspecifikus ajánlások a vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatásokra, a jogrendszer késedelmének kezelésére, valamint a polgárokkal és a vállalkozásokkal való kapcsolattartást megkönnyítő e-kormányzat alkalmazására vonatkoznak. Ezenfelül több ajánlás irányul az uniós alapok kezelését szolgáló igazgatási kapacitás erősítésére.

Jelenleg a **közigazgatásokra** EU-szerte nagy nyomás nehezedik: nem csupán a költségvetésük csökkentésével kell szembenézniük, de az egyre nagyobb igényeket támasztó társadalmi és üzleti elvárásoknak is meg kell felelniük. A politikai és gazdasági integráció előrehaladásával párhuzamosan a közigazgatásoknak egyre kifinomultabb és nagyobb kihívást jelentő uniós szabályokat kell végrehajtaniuk. A különböző tagállamok gyenge közigazgatása számos problémát vet fel, az üzleti tevékenység folytatásával kapcsolatos nehézségektől kezdve, az uniós alapok nem kielégítő felhasználásán át az uniós jog átültetésével kapcsolatos hiányosságokig. A magas színvonalú közszolgáltatások biztosításával kapcsolatos kihívás műszaki és szervezeti innovációt tesz szükségessé; ilyen például az e-kormányzat irányába történő határozott elmozdulás. Számos közigazgatás esetében intenzívebbé kellene tenni a legjobb gyakorlatok cseréjét. Számos országban javítani kell a **polgári igazságszolgáltatási rendszerek**

⁹ COM (2012) 173

hatékonyságát, különösen az ügyhátralékok csökkentése, az igazságügyi eljárások felgyorsítása és a vitarendezés alternatív formáinak bevezetése útján.

Tekintettel az államháztartásokra nehezedő nyomásra, az **uniós alapok** számos országban a gazdaság élénkítésének és a növekedésfokozó projektek finanszírozásának lényeges ösztönzőjét képezik. A hatóságok igazgatásának erősítésére van szükség, amelyet a közszolgálat szakmaiságának emelésével, az emberi erőforrások kezelésének javításával, az elemzési képesség fokozásával és a szakmai hozzáértéssel rendelkező személyi állomány folytonosságának és stabilitásának biztosításával lehet elérni. Sor került a jogszabályok uniós szintű egyszerűsítésére, a Bizottság pedig segítséget nyújt a tagállamok számára ahhoz, hogy újraprogramozási erőfeszítéseik során a finanszírozást a növekedési szükségletekhez tudják igazítani.

Számos tagállamnak fokoznia kell erőfeszítéseit az adócsalás és az adóelkerülés elleni hatékony fellépés érdekében. Valamennyi tagállam rendelkezik „árnyékgazdasággal”, amely egyes országokban rendkívül kiterjedt. Az adócsalás és az adóelkerülés okozta problémákat különböző szinteken kell orvosolni, melyhez a következőkre van szükség: a tagállamoknak erőfeszítéseket kell tenniük a saját adóbehajtási rendszerük hatékonyabbá tételére; meg kell erősíteni és hatékonyabbá kell tenni a tagállamok közötti együttműködést; a harmadik országok tekintetében világos és koherens uniós szakpolitikára van szükség, amely annak biztosítására irányul, hogy megfelelő intézkedések legyenek végrehajthatók egyes, egyenértékű követelményeket nem alkalmazó, Unión kívüli joghatóságok alkalmazásával történő adócsalások és -elkerülések visszaszorítására; valamint összehangolt és hatékony szakpolitikát kell érvényesíteni a harmadik országok tekintetében.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A válság következtében mélyen gyökerező egyensúlyhiányokra derült fény, és nyilvánvalóvá vált, hogy a szükséges reformokat nem sikerült uniós szinten végrehajtani. Ahogyan időbe telt, amíg e problémák érezhetővé váltak, az is időbe telik majd, amíg újra szilárd alapokra lehet helyezni az EU gazdaságát. A 2012. évi európai szemeszter kapcsán készült elemzésből kitűnik, hogy az új uniós gazdaságirányítás megkezdte működését, segítséget nyújtva a tagállamoknak abban, hogy a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést biztosító lényeges reformokra összpontosítsanak. Az is nyilvánvaló, hogy a tagállamok nem minden esetben választják a leginkább növekedésbarát utat a költségvetési konszolidációval kapcsolatos döntéseik során.

Általánosságban a következő tizenkét hónapban nagyobb hangsúlyt kell fektetni a növekedést célzó intézkedésekre és azok sürgősebb végrehajtására, a pénzügyi ágazat költségvetési konszolidációjának és stabilizálásának folytatása mellett. Ezt nemzeti és uniós szinten összehangolt formában kell végrehajtani, hogy a lehető legjobban kiaknázhassuk a szakpolitikai intézkedések és reformok nyújtotta előnyöket.

Az e közleményben foglalt javaslatai, illetve a részletesebb országspecifikus ajánlásai által a Bizottság olyan konkrét intézkedéseket javasol, amelyek elősegítik, hogy az EU visszatérjen a növekedés és a munkahelyteremtés útjára, ami hozzájárul az életszínvonal emelkedéséhez, a szegénység enyhítéséhez, valamint fenntarthatóbb növekedést biztosít a jövőben. Ezen ajánlásokat elsődleges fontosságú feladatként kell végrehajtani. A

Bizottság az új irányítási keretrendszer valamennyi eszközét felhasználja majd a jövő évben elért haladás felülvizsgálatához és értékeléséhez.

Ugyanakkor a Bizottság a kiegyensúlyozott megközelítés biztosítása érdekében továbbra is különös figyelmet szentel a 2011. októberi ütemterv teljes körű végrehajtásának, ezzel segítve az EU válság utáni talpra állását.

A Bizottság a tagállamokkal és az európai intézményekkel együtt intenzíven dolgozik majd a növekedési kezdeményezése végrehajtásán és a Gazdasági és Monetáris Unió építőelemeinek és időbeli perspektívájának kidolgozásán.

1. melléklet: Az európai szemeszter

2. melléklet: A részletes felülvizsgálat és a túlzott hiány esetén követendő eljárás eredményei

1. MELLÉKLET: A GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓ EURÓPAI SZEMESZTERE

2010 márciusában a Bizottság javasolta, az Európai Tanács pedig jóváhagyta az **Európa 2020 stratégiát**. Ez az EU növekedési stratégiája a jövő évtizedre. A stratégia öt kiemelt célkitűzést foglal magában a foglalkoztatás, a K+F, az éghajlatváltozás és az energiaügy, az oktatás és a szegénység elleni küzdelem területén. 2011 márciusában huszonhárom tagállam jóváhagyta az **Euró Plusz Paktumot** is, amelynek célja, hogy felgyorsítsa a reformok összehangolását az uniós szinten nem teljesen lefedett területeken (lásd a szövegdobozt).

A Bizottság javaslatot tett továbbá egy, a gazdaságirányításról szóló jogszabályokat tartalmazó „hatos csomagra”, amely az uniós társjogalkotók jóváhagyását követően 2011. december 13-án hatályba lépett. Ez az új jogszabály olyan új és hatékony eszközökkel ruházta fel az EU-t, amelyek lehetővé teszik számára a tagállamok gazdasági és költségvetési politikáinak részletesebb felülvizsgálatát és a jogszabályok érvényesítését. E jogszabály útján kiigazításra került a **Stabilitási és Növekedési Paktum** az államháztartások kollektív felügyeletének megerősítése érdekében. Sokkal nagyobb hangsúlyt kap a Szerződés szerinti, az adóssághányadra vonatkozó kritérium, és új – szankciókat is magukban foglaló – végrehajtási mechanizmusok bevezetésére került sor a Paktum prevenció és a korrekció ágára vonatkozóan egyaránt.

A nem fiskális jellegű makrogazdasági egyensúlyhiány hatásos kezelésének fontosságát elismerve a felügyeleti keretet is kiterjesztették egy új makrogazdasági egyensúlyhiányok esetén követendő eljárással. Ennek célja a gazdasági stabilitás szempontjából kockázatot jelentő egyensúlyhiányok jelentkezésének megelőzése. Amennyiben az egyensúlyhiány tartósnak bizonyul, az eljárás biztosítja a korrekciós intézkedések megtételét. Az új eljárás szankciórendszer is magában foglal az elfogadott fellépések ismételt nem teljesítése esetére. Ezen új eljárás alkalmazását követően a Bizottság 2012 februárjában tette közzé a riasztási mechanizmusról szóló első jelentését. E jelentés megállapításaival összhangban az első részletes felülvizsgálatot tizenkét országban végezték el (Belgium, Bulgária, Ciprus, Dánia, Finnország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Spanyolország, Svédország, Szlovénia és az Egyesült Királyság)¹⁰.

E célkitűzések közösen történő megvalósítása, valamint mindezen kötelezettségvállalások összefogása céljából, a határozatok jobb előzetes koordinációjának és nyomon követésének biztosítására a tagállamok elfogadták, majd 2011-ben első ízben végrehajtották a nemzeti szakpolitikáik összehangolásának új módját, a **gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszterét**.

A ciklus az éves növekedési jelentés Bizottság általi közzétételével kezdődik, amely áttekinti a gazdasági kihívásokat és felállítja a prioritásokat az EU egészére nézve. Az éves növekedési jelentést benyújtják a Parlamentnek, és az referenciaként szolgál az állam- és kormányfők tavaszi csúcstalálkozóján folytatott tárgyalások során. Iránymutatásuk alapján a tagállamok áprilisban stabilitási vagy konvergenciaprogramokat (az államháztartásuk állapotáról) és nemzeti reformprogramokat (a növekedés és a munkahelyteremtés élénkítése érdekében tett intézkedésekről) nyújtanak be, így a Bizottság azok értékelését egyidejűleg végezheti el. A Bizottság értékelése az éves országspecifikus ajánlásokra irányuló javaslatok formájában történik; e javaslatokat azután a Tanács formációi megtárgyalják, az Európai

¹⁰ A „programországok”, Görögország, Írország, Portugália és Románia nem vettek részt a projektben.

Tanács nyár elején elfogadja, majd a Tanács véglegesen jóváhagyja. Az év második felében a tagállamok véglegesítik nemzeti költségvetéseiket és reformstratégiáikat, és a Bizottság, valamint a vonatkozó uniós szervek megvitatják és ellenőrzik az elért teljesítményt és haladást.

A mai csomag előkészíti a terepet a gazdaságpolitikai koordináció második európai szemesztere lezárásához, amelyre a 2012. júniusi Európai Tanács keretében kerül sor. Az elmúlt évhez viszonyítva a folyamat hatékonyságát és az adott iránymutatás hatását tovább fokozták a 2011-es ajánlások végrehajtásának tanulságai, a 12 tagállamban elvégzett részletes felülvizsgálat megállapításai, valamint a nagyobb automatizmus, amelyet a javasolt fellépésekre vonatkozó ajánlások elfogadásának kell követnie.

Az Euró Plusz Paktum

Az Euró Plusz Paktumhoz csatlakozott tagállamok – az euróövezet valamennyi tagállama, valamint Bulgária, Dánia, Lengyelország, Lettország, Litvánia és Románia – széles körű reformok végrehajtására kötelezték magukat a Paktum által érintett négy területen, melyek a következők: a versenyképesség fokozása, a foglalkoztatás ösztönzése, az államháztartások fenntarthatóságának javítása és a pénzügyi stabilitás megerősítése. Továbbá kötelezettséget vállaltak az adópolitikai kérdésekről szóló strukturált párbeszéd folytatására is. A részt vevő tagállamok kötelezettségvállalása tükröződik stabilitási és konvergenciaprogramjukban, valamint nemzeti reformprogramjukban is.

2011-ben bejelentették a nemzeti kötelezettségvállalások első sorozatát, a Bizottság pedig jelentést tett azokról az elmúlt évi ajánlásainak közzététele alkalmával. Ami a 2012. évi nemzeti programokat illeti, a korábbi kötelezettségvállalások végrehajtási szintje jelentősen eltér a tagállamok és a szakpolitikai területek között. Számos esetben a kormányok megtették az első lépéseket azáltal, hogy jogszabályjavaslatot nyújtottak be, amely viszont még nem került elfogadásra, és egyelőre a hatása is bizonytalan. A tagállamok komolyan vették az államháztartás fenntarthatóságára irányuló kötelezettségvállalásaikat, és jogszabályjavaslatokat nyújtottak be a nyugdíjrendszerek és a nemzeti költségvetési szabályok vonatkozásában. Számos esetben azonban késik az új jogszabály elfogadása, ami hátráltatja a végrehajtást. Szintén haladást sikerült elérni a foglalkoztatás ösztönzésével kapcsolatos kötelezettségvállalások terén, különösen a munkaerő-piaci részvétel növelését, valamint a versenyképesség fokozását célzó reformok tekintetében, a fő hangsúlyt az üzleti környezet javítására helyezve.

A Bizottság az e csomaghoz csatolt munkadokumentumok útján nyújtja be értékelését, és továbbra is figyelemmel kíséri az európai szemeszter kapcsán tett kötelezettségvállalások végrehajtását.

1. TÁBLÁZAT A 2012–2013. ÉVI ORSZÁGSPECIFIKUS AJÁNLÁSOK ÁTTEKINTÉSE

	Államháztartás				Pénzügyi ágazat			Növekedésélénkítő strukturális reformok					Munkaerőpiac				
	Stabil államháztartás	Nyugdíj- és egészségügyi rendszerek	Költségvetési keret	Adóztatás	Banki tevékenység	Ingatlanpiac	Finanszírozáshoz való hozzáférés	Hálózatos iparágak	Verseny a szolgáltatási ágazaton belül	Közszolgáltatások és szabályozás	K+F és innováció	Erőforrás-hatékonyság	Munkaerőpiaci részvétel	Aktív munkaerőpiaci intézkedés	Bérmegállapítási mechanizmusok	A munkaerőpiac rugalmas biztonsága	Oktatás
AT																	
BE																	
BG																	
CY																	
CZ																	
DE																	
DK																	
EE																	
ES																	
FI																	
FR																	
HU																	
IT																	
LT																	
LU																	
LV																	
MT																	
NL																	
PL																	
SE																	
SI																	
SK																	
UK																	

* Írország, Görögország, Portugália és Románia esetében az egyetlen ajánlás az EU–IMF pénzügyi támogatási programok szerinti meglévő kötelezettségvállalások végrehajtása.

2. TÁBLÁZAT: AZ EURÓPA 2020 STRATÉGIA CÉLÉRTÉKEI¹¹

A „*” jelölés arra utal, hogy a nemzeti célértéket az EU kiemelt céljának jelzőszámától eltérő jelzőszámmal fejezték ki.

Tagállami célértékek	Foglalkoztatási ráta (%)	K+F a GDP %-ában	Kibocsátás-csökkentési célérték (a 2005. évi célértékhez viszonyítva) ¹²	Megújuló energia	Energiahatékonyság – az energiafogyasztás csökkentése (millió Mtoe) ¹³	Korai iskolaelhagyás (%)	Felsőoktatás (%)	A szegénység vagy társadalmi kirekesztettség által veszélyeztetett emberek arányának csökkentése
Az EU kiemelt célja	75%	3%	-20% (az 1990-es szintekhez viszonyítva)	20%	Az energiahatékonyság 20%-os növelése, ami 368 Mtoe-nak felel meg egyenlő	10%	40%	20 000 000
Az EU-ra vonatkozó becsült adat	73,70–74%	2,65–2,72%	-20% (az 1990-es szintekhez viszonyítva)	20%	206.5	10,3–10,5%	37,6–38,0% ¹⁴	
AT	77–78%	3,76%	-16%	34%	7,16	9,5%	38% (ideértve az ISCED 4a-t, ami 2010-ben kb. 12% volt)	235 000
BE	73,2%	3,0%	-15%	13%	9,80	9,5%	47%	380 000
BG	76%	1,5%	20%	16%	3,20	11%	36%	260 000*
CY	75–77%	0,5%	-5%	13%	0,46	10%	46%	27 000
CZ	75%	1% (csak a közszféra)	9%	13%	n.a.	5,5%	32%	A szegénység vagy társadalmi kirekesztettség által veszélyeztetett emberek száma a 2008-as szinten maradt (a teljes lakosság 15,3%-a); erőfeszítések e szám 30 000-rel történő csökkentésére

¹¹ A nemzeti célértékek a 2012. áprilisi nemzeti reformprogramokban foglaltak szerint.

¹² A 2009/406/EK határozat (vállaláselosztási határozat) által megállapított nemzeti kibocsátás-csökkentési célértékek a kibocsátáskereskedelmi rendszer alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkoznak. A kibocsátáskereskedelmi rendszer alá tartozó kibocsátásokat 21%-kal csökkentik a 2005-ös értékekhez képest. A megfelelő teljes kibocsátás 20%-kal csökken majd az 1990-es szinthez képest.

¹³ Megjegyzendő, hogy a nemzeti előrejelzések a tekintetben is eltérnek, hogy a becsült megtakarításokat mely tárgyévhez viszonyították.

¹⁴ A számítás nem foglalja magában az ISCED 4-et (Németország, Ausztria), valamint az Egyesült Királyságot; az ISCED 4-et is magában foglaló eredmény a következő: 40,0–40,4%.

DE	77%	3%	-14%	18%	38,30	<10%	42% (ideértve az ISCED 4-t, ami 2010-ben 11,4% volt)	320 000 (tartósan munkanélküliek)*
DK	80%	3%	-20%	30%	0,83	<10%	Legalább 40%	22 000 (nagyon alacsony munkaintenzitású, háztartásokban élő személyek)*
EE	76%	3%	11%	25%	0,71	9,5%	40%	61 860 személy a szegénységi küszöbön kívül*
EL	70%	Nem áll rendelkezésre célérték	-4%	18%	2,70	10% alatt	32%	450 000
ES	74%	3%	-10%	20%	25,20	15%	44%	1 400 000–1 500 000
FI	78%	4%	-16%	38%	4,21	8%	42% (szűken vett nemzeti meghatározás szerint)	150 000
FR	75%	3%	-14%	23%	34,00	9,5%	50%	A 2007–2012 közötti időszakban a szegénységi küszöb alatt élők arányának egyharmaddal (vagy 1 600 000 fővel) történő csökkentése *
HU	75%	1,8%	10%	14,65%	2,96	10%	30,3%	450 000
IE	69–71%	Kb. 2% (a GNP 2.5%-a)	-20%	16%	2.75	8%	60%	200 000*
IT	67-69%	1.53%	-13%	17%	27.90	15–16%	26–27%	2 200 000
LT	72,8%	1,9%	15%	23%	1,14	<9%	40%	170 000
LU	73%	2,3–2,6%	-20%	11%	0,19	<10%	66%	6 000
LV	73%	1,5%	17%	40%	0,67	13,4%	34–36%	121 000*
MT	62,9%	0,67%	5%	10%	0,24	29%	33%	6 560
NL	80%	2,5%	-16%	14%	n.a.	<8%	>40% 2020-ra várhatóan 45%	93 000*
PL	71%	1,7%	14%	15,48%	13,6	4,5%	45%	1 500 000
PT	75%	3%	1%	31%	6,00	10%	40%	200 000
RO	70%	2%	19%	24%	10,00	11,3%	26,7%	580 000
SE	Jóval 80% felett	Kb. 4%	-17%	49%	12,80	<10%	40–45%	Az inaktív népesség (a nappali tagozatos diákok kivételével), a tartósan munkanélküliek és a tartós betegállományban levő nők és férfiak arányának 14% alá

								csökkentése*
SI	75%	3%	4%	25%	n.a.	5%	40%	40 000
SK	72%	1%	13%	14%	1,65	6%	40%	170 000
UK	A nemzeti reformprogramban nem szerepel célérték	A nemzeti reformprogramban nem szerepel célérték	-16%	15%	n.a.	A nemzeti reformprogramban nem szerepel célérték	A nemzeti reformprogramban nem szerepel célérték	A 2010. évi gyermekszegénységről szóló törvény meglévő célértékei*

2. MELLÉKLET: A RÉSZLETES FELÜLVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

2012. február 14-én az Európai Bizottság – a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló 1176/2011/EU rendelettel összhangban – benyújtotta a riasztási mechanizmusról szóló első jelentését. A riasztási mechanizmusról szóló jelentés a négy programország (Görögország, Írország, Portugália és Románia) kivételével valamennyi tagállam helyzetét áttekintette. A korai figyelmeztetési eredménytábla gazdasági szempontú olvasata alapján a Bizottság megállapította, hogy a következő tizenkét tagállamban indokolt a makrogazdasági körülmények alakulásának további részletes felülvizsgálata: **Belgium, Bulgária, Ciprus, Dánia, Finnország, Franciaország, Magyarország¹⁵, Olaszország, Spanyolország, Svédország, Szlovénia és az Egyesült Királyság.**

A Bizottság valamennyi említett ország tekintetében országspecifikus részletes elemzést végzett. Ezek munkadokumentumként e csomag részét képezik. Az elemzés előkészítési szakaszában tényfeltáró misszióra került sor, a jogszabály rendelkezéseivel összhangban¹⁶. Jelen közlemény megfelel az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke (3) bekezdése rendelkezéseinek, melyek értelmében a Bizottságnak értesítenie kell a Tanácsot és az Európai Parlamentet a részletes felülvizsgálat eredményeiről, és azokat közzé kell tennie.

Az 1176/2011/EU rendelet 5. cikkével összhangban elvégzett részletes felülvizsgálatok alapján a Bizottság megállapította, hogy ezen egyensúlyhiányokat – egyes esetekben sürgősen – orvosolni kell:

- **Belgiumban** *egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen az áruk külső versenyképességével és az eladósodottsággal – különös tekintettel az államadosság magas szintjére – kapcsolatos makrogazdasági fejleményeknek kell továbbra is kiemelt figyelmet szentelni, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.
- **Bulgáriában** *egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen a külső eladósodottság szintjével, valamint egyes, a vállalati szektor tőkeáttétel-csökkentésével és a munkaerőpiac átalakítási folyamatával kapcsolatos makrogazdasági fejleményekre kell kiemelt figyelmet fordítani, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.
- **Dániában** *egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen egyes makrogazdasági fejleményekre, nevezetesen a gazdaság alapját képező külső versenyképességre és a háztartások eladósodottságával kapcsolatos potenciális kockázatokra kell figyelmet fordítani, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.

¹⁵ A Magyar kormány 2011. novemberi hivatalos kérésében elővigyázatossági pénzügyi támogatást igényelt az EU-tól és az IMF-től.

¹⁶ Az 1176/2011/EU rendelet 5.1. és 13. cikke értelmében a részletes felülvizsgálatokat ellenőrző látogatásokkal kell kiegészíteni. E látogatásokra szolgálati szinten márciusban és áprilisban került sor.

- **Spanyolországban** *rendkívül súlyos egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen a magánszektor adósságállományának magas szintjével, a külső adósságállomány nagy mértékben negatív pozíciójával és az ingatlanpiac alakulása által érintett pénzügyi ágazattal kapcsolatos makrogazdasági fejlemények igényelnek szoros ellenőrzést és sürgős gazdaságpolitikai figyelmet annak érdekében, hogy a gazdaság és a gazdasági és monetáris unió működésére gyakorolt minden negatív hatás elkerülhető legyen.
- **Franciaországban** *egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen az exportteljesítménnyel és a versenyképességgel kapcsolatos egyes makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.
- **Olaszországban** *súlyos egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen az államadósság magas szintjére és az exportteljesítménnyel kapcsolatos makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, mivel Olaszország folyamatosan veszít külső versenyképességéből az euró bevezetése óta. Tekintettel az államadósság magas szintjére, kulcsfontosságú prioritásnak kell tekinteni a növekedés javítását, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.
- **Cipruson** *rendkívül súlyos egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen – ahogyan az a folyó fizetési mérlegből is kitűnik – az államháztartással és a pénzügyi ágazattal kapcsolatos makrogazdasági fejlemények igényelnek szoros ellenőrzést és sürgős gazdaságpolitikai figyelmet annak érdekében, hogy a gazdaság és a gazdasági és monetáris unió működésére gyakorolt minden negatív hatás elkerülhető legyen.
- **Magyarországon** *súlyos egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen egyes makrogazdasági fejlemények – köztük a nettó nemzetközi befektetési pozíció kimagaslóan negatív értéke és az államadósság – igényelnek nagyon szoros figyelmet annak érdekében, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások jelentős kockázata csökkenthető legyen. . A végrehajtott intézkedés értékelését követően és az EU Kohéziós Alapjáról szóló rendelettel összhangban, a Bizottság elfogadott egy tanácsi határozatra vonatkozó ajánlást is, amely arra irányul, hogy szüntessék meg a Kohéziós Alap kötelezettségvállalásainak 2012. márciusi felfüggesztését.
- **Szlovéniában** *súlyos egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen a vállalati szektor tőkeáttétel-csökkentésével és a bankok stabilitásával kapcsolatos makrogazdasági fejlemények, valamint a külső versenyképességet érintő kedvezőtlen, de kevésbé sürgető körülmények igényelnek szoros ellenőrzést, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások jelentős kockázata csökkenthető legyen
- **Finnországban** *egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen a versenyképességgel kapcsolatos makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.
- **Svédországban** *egyensúlyhiány áll fenn.* Különösen a magánszektor adósságállományával és az ingatlanpiaccal kapcsolatos egyes makrogazdasági

fejleményekre kell figyelmet fordítani, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.

- **Az Egyesült Királyságban** *egyensúlyhiány áll fenn*. Különösen a háztartási adósságállomány és az ingatlanpiac területét érintő makrogazdasági fejleményekre, valamint a külső versenyképességet érintő kedvezőtlen körülményekre kell figyelmet fordítani, hogy a gazdaság működésére gyakorolt negatív hatások kockázata csökkenthető legyen.

Fenti egyensúlyhiányokat a Bizottság a túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás prevenciósa és az európai szemeszter keretében közzétett integrált országspecifikus ajánlások szerint nyomon követi.